

The Manifestation of the Iraqi Style in Wafayi's Kurdish Poetry

Hunar Anwar Mamsofi¹, Kadhim Sheikh Hussein²

¹ Soran University, ² Soran University

DOI: <https://doi.org/10.31918/twejer.2695.05>

Published: 16/8/2026

Abstract

Owing to the long-standing literary relationship between Kurdish and Persian literature and the profound influence of Persian literature on the Kurdish literary tradition, a number of literary styles and stylistic conventions that flourished in Persian literature were adopted into Kurdish literature and became evident in the works of Kurdish poets. This study, entitled "The Manifestation of the Iraqi Style in Wafayi's Kurdish Poetry," seeks to examine the manifestations of the Iraqi Style in Wafayi's poetry. To achieve this objective, the study employs a descriptive-analytical approach. It attempts to highlight the most prominent characteristics of this style in Kurdish ghazals as employed by the poet. In conclusion, we find that Wafai is a follower of the Iraqi style, and that the characteristics of this style are clearly reflected in his poetry, from linguistic, intellectual, and literary perspectives

Keyword: *Iraqi Style; Literary Style; Linguistic Characteristics; Literary Characteristics; Intellectual Characteristics; Wafayi.*

پهنگدانه‌وه‌ی سه‌بکی عێراقی له شیعره کوردییه‌کانی وه‌فاییدا

م.ی. هونه‌ر انور مام‌صوفی¹ – د.کاظم شیخ‌حسین²

^{1,2}زانکۆی سوۆران، سوۆران، هه‌ریمی کوردستان، عێراق

پوخته

له ئه‌نجامی ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ی له‌نیوان ئه‌ده‌بی کوردی و ئه‌ده‌بی فارسیدا هه‌بووه و ئه‌و کاریگه‌رییه‌ی ئه‌ده‌بی فارسی له‌سه‌ر ئه‌ده‌بی کوردی دروستیکردووه، وای کردووه ئه‌و شیواز و ستایلانه‌ی له ئه‌ده‌بی فارسیدا بابوون بگوازیینه‌وه نێو ئه‌ده‌بی کوردی و په‌نگدانه‌وه‌یان له شیعرێ شاعیره‌کان هه‌بێت. ئه‌م توێژینه‌وه‌یه‌ش که به ناوێشانی (په‌نگدانه‌وه‌ی سه‌بکی عێراقی له شیعره کوردییه‌کانی وه‌فاییدا)یه، ئامانج لێ نیشاندانی سه‌بکی عێراقیه له شیعره‌کانی وه‌فاییدا، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش پێژه‌وی له رێبازی (وه‌سف - شیکاری) کراوه و تیایدا هه‌ول‌دراوه هه‌ریه‌که له تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌م سه‌بکه له غه‌زه‌له کوردییه‌کانی شاعیردا بخرینه‌پوو و له کۆتایی دا گه‌یشتین به‌و ئه‌نجامه‌ی، که وه‌فایی یه‌کیکه له پێژه‌وکارانی سه‌بکی عێراقی و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌م سه‌بکه له پووی (زمانه‌وانی و هزری و ئه‌ده‌بی) زۆر به‌ پوونی له شیعره‌کانی په‌نگیانداوه‌ته‌وه.

وشه سه‌ره‌کییه‌کان: شیواز، سه‌بکی عێراقی، تایبه‌تمه‌ندیی زمانی، تایبه‌تمه‌ندیی ئه‌ده‌بی، تایبه‌تمه‌ندیی هزری، وه‌فایی

١. پێشه‌کی:

گومان له‌وه‌دانیه‌ی که ئه‌ده‌بی فارسی کاریگه‌رییه‌کی به‌رچاوی له‌سه‌ر ئه‌ده‌بی کوردیدا هه‌بووه، ئه‌م کاریگه‌رییه‌ش وای کردووه ئه‌و ستایل و شیوازه‌ی له ئه‌ده‌بی فارسیدا باوبوون، بگوازنه‌وه نیو ئه‌ده‌بی کوردی و ڕه‌نگدانه‌وه‌یان له شیعری شاعیرانی کلاسیکی کوردیدا هه‌بیته. ئه‌ده‌بی کۆنی فارسیش به‌سه‌ر سی سه‌بکی سه‌ره‌کی (خۆراسانی، عێراقی و هندی) دا دابه‌شده‌کریت، یه‌کێک له‌ دیارترین ئه‌و سه‌بکانه‌ی کاریگه‌ری له‌سه‌ر شیعری کلاسیکی کوردیدا هه‌بووه و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی له شیعری شاعیرانی کلاسیکی کوردیدا ڕه‌نگیداوه‌ته‌وه، سه‌بکی عێراقیه.

٢.١. ناوێشانی توێژینه‌وه‌که: بریتیه له (ڕه‌نگدانه‌وه‌ی سه‌بکی عێراقی له شیعره‌کانی وه‌فاییدا)، هه‌ولێکه بۆ نیشاندان و خستنه‌رووی تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌م سه‌بکه له شیعره‌کانی شاعیردا. ٣.١. سنوور و چوارچێوه‌ی توێژینه‌وه‌که: ته‌نیا له چوارچێوه‌ی شیعره کوردیه‌کانی شاعیردا، له شیعره کوردیه‌کانیش ته‌نیا غه‌زه‌له‌کان کراونه‌ته‌ به‌مه‌ و نموونه شیعرییه‌کان ته‌نیا له غه‌زه‌له‌کان وه‌رگیراون.

٤.١. ڕیبازی توێژینه‌وه‌که: له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا بۆ نیشاندانی تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی سه‌بکی عێراقی له شیعره‌کانی شاعیردا، ڕیبازی (وه‌سفی - شیکاری) پێڕه‌وکراوه.

٥.١. پرسیاره‌کانی توێژینه‌وه: له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا له هه‌ولێ وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌م پرسیارانه‌ی خواره‌وه‌دا ده‌بین:

- ئایا سه‌بکی عێراقی له شیعره‌کانی وه‌فاییدا ڕه‌نگیداوه‌ته‌وه و وه‌فایی یه‌کێکه له پێڕه‌وکه‌رانی ئه‌م سه‌بکه؟

- ئایا هه‌موو تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌م سه‌بکه به‌ته‌واوی له شیعره‌کانی وه‌فاییدا به‌رجه‌سته‌بوونه؟

٦.١. گرنگی توژیینه وه که: له م خالانه ی خواره ودا به دیارده که ویت:

- شیوازی گشتی شاعیرمان بو دیاریده کات، که سهر به شیوازی عیراقی و دواجار شیوازی شیعی کلاسیکی کوردیه.

- دیاریکردنی به شیک له سهرچاوه ی شیوازی شیعره کانی شاعیره.

- دواجار ئەم توژیینه وهیه خۆی له خۆی له خۆدا ده توانیت بپیتته نیشاندهری به شیک له سهرچاوه ی شیوازی شیعی کلاسیکی کوردی.

٧.١. ئامانجی توژیینه وه که: نیشاندان و خستنه پرووی تاییه تمهندی سه بکی عیراقیه له شیعره کانی وه فاییدا، بو ئەوه ی شیوازی گشتی شاعیر نیشاندهریت، له کوتایشدا وه که به شیک له سهرچاوه ی شیوازی شیعره کانی شاعیر بناسیندهریت.

٨.١. ناوه پۆکی توژیینه وه: ئەم توژیینه وهیه به گشتی له دوو بهش پیکدیت، بهشی یه که م دابهشی سهر دوو ته وهره کراوه، له ته وهره ی یه که مدا ته نیا باس له (چه مک و زاراوه ی شیواز) کراوه، له ته وهره ی دووهدا، سهره تا باس له (سه بکی عیراقی و زهمینه ی سهره لدانی) کراوه، دواتر به جیا باس له ههریه که له تاییه تمهندییه (زمانی، ئەدهبی و هزری) یه کانی سه بکی عیراقی کراوه. بهشی دووهم بهشی کارهکی توژیینه وه کهیه، له م به شه دا سهره تا وه کو ده روازه یه که بو چوونه نیو بابه ته که باس له (په یوهندی وه فاییه به سه بکی عیراقی) کراوه، دواتر به نمونه ی شیعی تاییه تمهندییه (زمانی، ئەدهبی و هزری) یه کانی سه بکی عیراقی له شیعره کانی وه فاییدا خراونه ته پروو.

له کوتاییی توژیینه وه که شه دا ئەو ئەنجامانه ی له توژیینه وه که پیتیگه یشتووین، له گه ل لیستی سهرچاوه کان خستوو مانه ته پروو.

٢. تهوهري يه كه م:

١.٢. چه مك و زاراوهي شيواز (سهبك):

له پرووي زاراوهوه وشه شيواز زاراوهيهكي كونه له سه رهتاي سه رهه لداني بيره نه ده بيه كانه وه سه ري هه لداه، له وشه (Stylus) ي گريكي - لاتينييه وه هاتوه. ستيلوس له زماني يونانيدا به ئاله تيک دهوترا يان تيغيكي مه دهني يان داريک يان پارچه عاجي كه له كونا وهك شيوهي قه له م دروست دهكراو و له سه ر پارچه موميكي پانكراو نووسين و ويته يان پينده كيشا" (بهار، ٢٥٣٥: ج - د). له زماني ئينگليزيدا بو زاراوهي شيواز (Style) و له زماني عه ره بيدا (اسلوب) و له زماني فارسيدا (سبك) به كارديت. له زماني كورديشدا له ئيستادا به تايبه تي له بواري نه ده بدا زاراوهي (شيواز) ي بو به كارديت.

له پرووي چه مكيشه وه شيواز چه مككي به رفراوان و به ربلاوه و چه ندين پيناسه ي جوراوجوري بو كراوه، نه گهر له بواري نه ده بيدا سه رنجي هه موو نه و پيناسانه ي بو شيواز كراون بدين، ده بينين به گشتي هه ريه كه يان خوي له يه كيک له پوانگه كاني (نووسه ر، دهق و خوينه ر) دا ده بينيته وه، هه نديكيان له پوانگه ي نووسه ره وه له شيواز ده روان و شيواز وابسته ي نووسه ر ده كن، به هه مان شيوه هه نديكي تريشيان له پوانگه ي دهق و خوينه ر له شيواز ده روان و به يه كيک له مانه وه په يوه ستي ده كن، ئيمه ش لي ره دا بو نه وه ي به شيك له واتاي شيوازان لاروونبيته وه، هه ولده دين له هه ر سي پوانگه وه چه ند پيناسه يه ك له باره ي شيواز بخه ينه پروو: له پوانگه ي نووسه ره وه شيواز نه و پينازيه يان نه و پينگايه يه، كه نووسه ر له كاتي ده ربيندا پيره وي دهكات، به جوريك كه سايه تي نووسه ر تاييدا له پرووي زمان و ده ربين و دارشتني وشه و پرسته كان و ئاستي هونه ركارييدا، له كه سايه تيه كي تره وه جيا ده كاته وه" (محمه د، ٢٠١١: ٤٩). باوترين و ديارترين نه و پيناسانه ي له پوانگه ي نووسه ره وه له شيواز ده روان پيناسه كه ي (بو فون) ه كه ده ليت: "شيواز مروف خو يه تي" (ئه حمه د، ٢٠١٤: ٢٧). بيگومان هه ر نووسه ريک له

نوسیندا خاوهنی کۆمه‌لێک خه‌سله‌ت و تایبه‌تمه‌ندی تایبه‌ت به‌ خۆیه‌تی، که‌ ئه‌م خه‌سله‌ت و تایبه‌تمه‌ندیانه‌ له‌ لای هه‌یچ نووسه‌ریکی دیکه‌ نابیندرین، دواچار هه‌ر ئه‌مانه‌ ده‌بن به‌ شیوازی تایبه‌تی نووسه‌ر، چونکه‌ هه‌ر خه‌سله‌ت و تایبه‌تمه‌ندییه‌ک له‌ لای نووسه‌ریکی تریش هه‌بێت، بێگومان سیمای تایبه‌تی نووسه‌ره‌که‌ له‌ده‌ستده‌دات و ده‌بێت به‌ سیمایه‌کی گشتی و له‌ سیمای که‌سی ده‌چێته‌ ده‌ره‌وه‌. هه‌موو مرۆڤه‌کان له‌ پووی هزر و هه‌ست و سۆز و لایه‌نی ده‌روونی و ره‌فتاری تاک له‌یه‌کتر جیاوازن، بۆیه‌ له‌ نوسینیشدا خاوهنی شیوازی جیاوازن، هه‌ر ئه‌مه‌ش وایکردوو به‌ شیواز به‌ نووسه‌ره‌وه‌ په‌یوه‌ست بێت و لینی جیاوه‌بێته‌وه‌.

تێپوانینی شیواز له‌ روانگه‌ی ده‌قه‌وه‌ په‌یوه‌سته‌ به‌ سه‌ره‌ه‌لدانی زمانه‌وانی نوێوه‌، که‌ ئه‌وان وه‌ک یه‌که‌یه‌کی سه‌ره‌به‌خۆ له‌ ده‌قیان ده‌روانی و له‌ نووسه‌ر و ژینگه‌ی ده‌رووبه‌ریان داده‌بێری و به‌ گشتی سه‌رنجیان له‌ مانا و پیکهاته‌ی ده‌ق ده‌دا، له‌ باره‌ی شیوازیشه‌وه‌ ئه‌وان به‌ هه‌مان شیوه‌ پێناسه‌ی شیواز ده‌که‌ن و له‌ شیواز ده‌روان، (ریڤاتیر) یه‌کیکه‌ له‌و لیکۆله‌رانه‌ی له‌و روانگه‌یه‌وه‌ پێناسه‌ی شیواز ده‌کات و ده‌لێت: "چه‌مکی ده‌ق په‌یوه‌سته‌ به‌ ئه‌ده‌بییه‌ت، ئه‌ده‌بییه‌تیش په‌یوه‌سته‌ به‌ شیوازی تاکیه‌تی و تایبه‌تی، هه‌روه‌ها شیوازی بریتیه‌ له‌ ده‌ق" (ئه‌حمه‌د، ٢٠١٤: ٣٨). هه‌ر له‌م روانگه‌یه‌وه‌ (عبدالسلام المسدی) ده‌لێت: "ئه‌گه‌ر ده‌ق کۆرپه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی (نووسه‌ر) بێت، ئه‌وا شیوازی کۆرپه‌ی ده‌قه‌" (المسدی، ٢٠٠٦: ٧١). به‌ گشتی لای خاوه‌نرایانی ئه‌م بواره‌ شیواز وابه‌سته‌یه‌ به‌ ده‌ق و له‌ زمان و چنینه‌ی و پیکهاته‌ی،... تاد ده‌قدایه‌.

ئه‌و توێژه‌رانه‌ی له‌ روانگه‌ی خوێنه‌ره‌وه‌ له‌ شیوازیان روانیوه‌، شیواز له‌ هه‌ردوو جه‌مه‌سه‌ره‌که‌ی (نووسه‌ر و ده‌ق) داده‌بێن و به‌ خوێنه‌ره‌وه‌ په‌یوه‌ستی ده‌که‌ن. (پیترو جیرو) یه‌کیکه‌ له‌وانه‌ی له‌م روانگه‌یه‌وه‌ له‌ شیوازی روانیوه‌ و ده‌لێت "شیواز کۆمه‌له‌ ره‌نگیکه‌ و تازی پێ ره‌نگ ده‌کری، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ ریگه‌یه‌وه‌ باوه‌ر به‌ خوێنه‌ر بێت و چێژی پێ به‌خشیت و

سهرنجی رابکیشیت و کار له خه یالی بکات" (المسدى، ۲۰۰۶: ۶۶). که واته به گشتی له م روانگه یه وه شیواز بریتیه له و کاریگه ری و کاردانه وه ی لای خوینهر دروستی دهکات. له کوی هه موو ئه و پیناسانه ی بۆ شیواز خستمانه پروو، ده توانین بلین: شیواز بریتیه له و خه سلّات و تاییه تمه ندییانه ی نووسهر که له زمان و پیکهاته ی دهقدا به رجه سته ده بن و کاریگه ری له سهر خوینهر دروست دهکهن.

۲.۲. سه بکی عیراقی و زهمینه ی سهره لدانی:

ئه ده بی کونی فارسی به پی ئه و پۆلینکردنه ی لیکۆله رانی ئه ده بی فارسی له روانگه ی شیوازگه رییه وه کردوو یانه، ئه ده به که یان به سهر سی قوناغ دابه شکردوو، که بریتین له سه بکی خوراسانی و سه بکی عیراقی و سه بکی هیندی، بیگومان هه ریه ک له م سه بکانه له سهرده م و قوناغیکدا بوونه ته شیوازی زال و لای زۆربه ی شاعیران پیڤه وی لیکراوه. ئه وه ی لیڤه دا بابته ی توڤینه وه که ی ئیمه یه سه بکی عیراقیه، بۆیه هه ولده دین به کورتی سه بکی عیراقی و زهمینه ی سهره لدانی بخره پوو.

له پرووی زاراوه وه ئه م سه بکه، بۆیه به سه بکی عیراقی ناوئراوه، کاتیک هیڤشی مه غۆله کان بۆ سهر ئیران دهستی پیکرد، ناوه ندی که لتوری و ئه ده بی له خوراسانه وه بۆ عیراقی عه جه م گوازییه وه و شاعیره گه وره کانیش زۆربه یان له شاره کانی عیراقی عه جه م وه کو شاری (شیراز و ئه سفه هان) بوونه، بۆیه ئه م سه بکه به سه بکی عیراقی ناوئراوه. (قاسمی، ۱۳۹۳: ۱۰۵). عیراقی عه جه م زاراوه یه کی جوگرافی کۆنه بۆ به شیک له جوگرافیای ئیران به کارهاتوو" له زاراوه ی جوگرافیای کۆندا، بۆ ناوچه کانی ناوه ند و پۆژئاوای ئیران، ناوی عیراقیان دانابوو، ئه م شیوازه به سه بکی عیراقی ناوبانگی ده رکرد" (میرصادقی، ۱۳۸۵: ۱۵۳). و به یه کیک له سه بکه دیاره کانی شیعر فارسی داده نریت، که گه وره شاعیرانی ئیرانی وه کو مه وله وی و حافظ و سه عدی و... تاد. سهر به م سه بکه. له پرووی چه مکیشه وه له باره ی ئه م سه بکه سیروسی شه میسا ده لیت:

سەبکی عێراقی لە پرووی میژوووییەو دەسەڵاتی مەغۆلەکان و ئیلخانان تەیموری دەگریته‌خۆی و لە سەده‌ی هه‌فته‌م تا کۆتایی سەده‌ی نۆیه‌م بەرده‌وام ده‌بی‌ت" (شمیسا، ۱۳۸۲: ۱۹۲). هەر له‌ باره‌ی ئەم سەبکه‌وه‌ ده‌گوتری‌ت: "لە میژوووی شیعرێ فارسی ده‌ری به‌ کۆمه‌لیک تایبه‌تمه‌ندی ده‌گوتری‌ت، که‌له‌ شیوازی زۆرینه‌ی شاعیران له‌ نیوه‌ی دووه‌می سەده‌ی شه‌شه‌م تا کۆتایی سەده‌ی نۆیه‌می کۆچی دا هاته‌ ئاراه‌" (میرصادقی، ۱۳۸۵: ۱۵۳). که‌واته‌ ده‌توانین ب‌ل‌بین سەبکی عێراقی بریتییه‌ له‌و تایبه‌تمه‌ندییه‌ زمان‌ و ئەده‌بی و ه‌زریانه‌ی که‌ له‌ سەده‌ی هه‌وته‌می کۆچییه‌وه‌ تا کۆتایی سەده‌ی نۆیه‌م (سیمای زال و باوی شیعرێ فارسی بوون). با‌لی به‌ سەر شیعرێ فارسیدا ک‌یشابوو.

سەبکی عێراقی لە پرووی میژوووییەو به‌رئه‌نجام‌ی گۆرانیکی میژوووییە له‌ کۆمه‌لگه‌ی ئێرانیدا. سەبکی خوراسانی، که‌ پ‌یش سەر‌هه‌ڵدانی سەبکی عێراقی سەبکی زالی ئەده‌بی فارسی بوو، له‌گه‌ڵ کۆتاییهاتنی ده‌سەڵاتی غه‌زنه‌وییەکان و هاتنی سەلجوقییه‌کان ورده‌ ورده‌ گۆرانکاری به‌سەر‌دا هات" به‌ هاتنی سەلجوقییه‌کان که‌ ب‌یگانه‌ بوون له‌گه‌ڵ فه‌ره‌نگ و ئەده‌ب و زمان‌ فارسی دا، بازاری گه‌رم‌ی شاعیران و ئەده‌ب په‌روه‌رانی‌ش به‌ره‌و نه‌مان ده‌ر‌و‌یشت و ئیتر کۆشکی مه‌حمودی غه‌زنه‌وی نه‌ما‌بوو، که‌ خوان‌ی ئەده‌بی په‌روه‌ری و شاعیر دۆستی هه‌میشه‌ پ‌ازاوه‌ بووه‌ و شاعیران و نووسه‌رانی‌ش به‌ ناچاری بۆ ناوچه‌ جیاوازه‌کان کۆچیان کردووه‌ له‌ خوراسان دوور که‌وته‌وه‌" (خه‌لیل، ۲۰۱۶: ۱۵). ئەمه‌ ده‌بیته‌ سەر‌ه‌تای گۆرانیکی ر‌یشه‌یی له‌ ئەده‌بیاتی فارسی و دواتر به‌ "ه‌یرشی مەغۆله‌کان، ئەو گۆرانکاریه‌ی، که‌ پ‌یشت‌ر به‌ر‌یخرا بوو گه‌یانه‌ که‌مال" (ئه‌حمه‌د، ۲۰۱۵: ۱۴). چونکه‌ له‌و کاته‌وه‌ی که‌ "مه‌غۆله‌کان له‌ سەر‌ه‌تای سەده‌ی هه‌فته‌می (۶۱۷) کۆچی ه‌یرشیان ه‌ینایه‌ سەر‌ خوراسان و پاشان ناوچه‌کان‌ی تری ئێرانیان داگیر کرد و سیسته‌می ئابوری و کشتوکال و شارستانیه‌تی ئێران زیانی گه‌وره‌ی ل‌یکه‌وته‌وه‌" (شمیسا، ۱۳۸۲: ۱۹۲). مه‌غۆله‌کان خه‌لکان‌یکی به‌ربه‌ری بوون و دوور‌بوون له‌ شارستانیه‌ت، دوا‌ی ئەوه‌ی ئێران

داگیردهکهن، وئرانکاری و کاولکارییهکی زۆر له ئێران دهکهن، ئەمەش کار له سەر هەموو کایهکانی کۆمه‌لگای ئێرانی وەکو ئابووری و سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی... تاد، دهکات، ئەده‌بیش وەک هەموو کایه‌کانی دیکه‌ی کۆمه‌لگای ئێران دهکەوێته‌ ژێر کاریگه‌ریی ئەو بارودۆخ و هەلومه‌رجه، به‌مه‌ش سه‌بکی خۆراسانی خۆری ئاوا ده‌بیته‌ و رێگا بو هاتنه‌ پێشه‌وه‌ی سه‌بکیکی دیکه‌ خوشده‌کات" پاش هێرشێ مه‌غۆله‌کان و کاول کردنی ولاتی ئێران تاكو عێراق، ئەو ناز و خوانه‌ی که بو شاعیرانی سه‌بکی خۆراسانی رازابوووه‌، له‌ناوچوو و ئەو پۆحی دلیری و ئازایه‌تی ئێرانییه‌کان به‌ره‌و کزی پویشته‌، به‌هۆی زوڵم و سته‌م و کاولکاری مه‌غۆله‌کان، ته‌واوی ئەوانه‌ش په‌نگی دایه‌وه‌ له‌ قالبی سه‌بکیکی نوێ که به‌توانیته‌ گوزارشت له‌ ئێرانیکی دیکه‌ و پۆحیکی دیکه‌ بکات و ئەو سه‌بکه‌ش به‌ عێراقی ناسرا" (خه‌لیل، ۲۰۱۱: ۱۴). به‌ده‌ر له‌مه‌ کۆمه‌لیک هۆکاری تر پۆلیان هه‌بوو له‌ گۆرانی سه‌بکی خۆراسانی بو سه‌بکی عێراقی، که بریتیین له‌:

- تیکه‌لاوبوونی خه‌لکی خۆراسان و عێراقی عه‌جه‌م.
- زمانی فارسی ده‌ری ده‌بیته‌ زمانی خویندن و نووسین.
- سۆفیگه‌ری باو ده‌بیته‌ و سۆفییه‌کان چالاکی خویان ده‌نوین.
- دامه‌زراندنی قوتابخانه‌ی ئاینی و بلاوبوونه‌وه‌ی زانسته‌ ئیسلامیه‌کان.
- گرنگی نه‌دانی سه‌لجوقیه‌کان به‌ شیعر و شاعیران و باوبوونی قالبی غه‌زله‌ له‌ سه‌ره‌تای ده‌سه‌لاتیه‌وه‌.
- له‌ناوچوونی نه‌وه‌ی زانایانی پێشوو.
- له‌ناوچوونی بزوتنه‌وه‌ی شعوبیه‌، که دژی زالبوون و گه‌وره‌کردنی عه‌ره‌ب به‌ سه‌ر غه‌یری عه‌ره‌ب بوون.
- ئاژاوه‌کان به‌هۆی ناکوکی نیوان ده‌سه‌لاتدارن و شه‌ره‌کانی ناوخۆیی، (شمیسا، ۱۳۸۲: ۹۱ - ۱۰۶). دواچار هەموو ئەمانه‌ به‌یه‌که‌وه‌ بوونه‌ هۆکار و زه‌مینه‌سازی سه‌ره‌له‌دانی سه‌بکی عێراقی.

٣.٢. تایبەتمەندییەکانی سەبکی عێراقی:

هەر سەبکی و شیوازیکی ئەدەبی، کە لە سەبکەکانی تر جیاوەکرێتەوە، بیگومان لە سەر بنەمای کۆمەڵێک خەسلەت و تایبەتمەندییە، کە دەبنە سیما هەرە دیار و جیاکەرەوی ئەم سەبکە لە سەبکەکانی دیکە، سەبکی عێراقیش لە ئەدەبی فارسیدا هەلگری کۆمەڵێک خەسلەت و تایبەتمەندییە، کە لە سەبکەکانی دیکە وەک سەبکی (خۆراسانی و هیندی) جیاوەکاتەوه. لیکۆلەرانی بواری شیوازناسیی ئەدەبی فارسی، تایبەتمەندییەکانی سەبکی عێراقی بە سەر سێ ئاستدا دابەش دەکەن، ئەوانیش بریتن لە:

١.٣.٢. تایبەتمەندییە زمانییەکان:

هەموو ئەو گۆرانیکارییانەی بەسەر زمانی سەبکی خۆراسانیدا دێت و بەرەو سەبکی عێراقی ئاراستەیی دەکات، ئەنجامی ئەو گۆرانیکارییە ریشەییە، کە بە ھۆی ھێرشێ سەلجوقی و مەغولەکان لە کۆمەڵگای ئێرانیدا روویدا. ئەو گۆرانیکارییانەی لە زمانی سەبکی خۆراسانی روویاندا دواجار دەبنە سیمایەکی تایبەتی سەبکی عێراقی لە سەبکەکانی دیکە جیاوەکاتەوه.

زمانی سەبکی عێراقی زمانیکی تیکەڵە لە وشە و زاراوەی زمانی عەرەبی و تورکی، سەرچاوەی سەرەکی ھاتنەناوەوەی وشە و زاراوەی زمانی عەرەبی بۆ ناو زمانی شیعری فارسی، دەگەرێتەوه بۆ کاریگەری ئاین، دواي بلاو بوونەوهی ئاینی ئیسلام بە نۆو نەتەوه ناعەرەبەکان لە ژێر کاریگەری ئاینەکەدا وشە و زاراوەی زمانی عەرەبی پەڕینەوه نۆو زمانەکانی تر، ئەمەش وایکرد ئەم وشە و زاراوانەیی زمانی عەرەبی بێنە نۆو زمانی سەبکی عێراقی. (شمیسا، ١٣٧٥: ١٨٤). ھەرچی وشە و زاراوەی زمانی تورکییە دەگەرێتەوه بۆ ھێرشێ سەلجوقی و مەغولەکان، کە ئەمانە بە ڕەگەز تورکن، لەگەڵ ھاتنی ئەمانەدا کۆمەڵێک وشە و زاراوەی زمانی تورکی ھاتنە ناو زمان و زمانی شیعری فارسییەوه (نژاد و کزازی، ١٣٨٨: ٣٠). دواجار ئەمە

وایکردووو زمان له سهبکی عیراقیدا زمانیکی تیکه‌ل به وشه و زاراوه‌ی زمانی عهره‌بی به رێژه‌یه‌کی زۆر و وشه و زاراوه‌ی زمانی تورکی به رێژه‌یه‌کی که‌متر بییت.

رهنگدانه‌وه زاراوه عیرفانی و زاراوه‌ی زانسته ئیسلامی و زانسته‌کانی دیکه، عیرفان و ته‌سه‌وف یه‌کیکه له ناوه‌روکه دیاره‌کانی سه‌بکی عیراقی ئه‌مه‌ش رهنگدانه‌وه‌ی له‌سه‌ر زمانی سه‌بکی عیراقیدا هه‌بووه، چونکه عیرفان و ته‌سه‌وف کۆمه‌لیک وشه و زاراوه‌ی تایبته به خۆی هه‌یه و ئه‌م وشه و زاراوانه‌ش له شیعره‌کانیدا رهنگی داوه‌ته‌وه. (غلامرضایی، ۱۳۹۱: ۱۸۴). بووه‌ته یه‌کیکه له سیمای زمانیه‌کانی سه‌بکی عیراقی.

دوای هاتنی ئاینی ئیسلام و گه‌یشتنی به نیو نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌دا، زمانی عهره‌بی ده‌بیته زمانی خویندن و زانسته ئیسلامیه‌کان به نیو نه‌ته‌وه‌کاندا ب‌لاو ده‌بیته‌وه، ئه‌مه‌ش ده‌بیته هۆی ئه‌وه‌ی وشه و زاراوه‌ی زانسته ئیسلامیه‌کان بینه نیو زمانی شیعرێ فارسی. (شمیسا، ۱۳۸۲: ۲۲۶). له پال وشه و زاراوه‌ی زانسته ئیسلامیه‌کان وشه و زاراوه‌ی زانسته‌کانی دیکه‌ش دینه ناو زمانی شیعرێ فارسی. (نژاد و کزازی، ۱۳۸۸: ۳۰).

زمانی سه‌بکی عیراقی زمانیکی نه‌رم و نیانه و جیاوازه له‌و زمانانه‌ی که له سه‌بکی خوراسانیدا هه‌بوو، که زمانی گوزارشتکردن له شکۆمه‌ندی و ئازایه‌تی و دلیری ئێرانییه‌کان بوو، به پێچه‌وانه‌وه زمانی سه‌بکی عیراقی زمانی هه‌ست و سۆز و غه‌زه‌له، زمانی گوزارشتکردنی ناخ و ناوه‌وه‌ی شاعیره‌کانه. (غلامرضایی، ۱۳۹۱: ۱۴۸). که ئه‌وه‌ی یه‌که‌میان تا راده‌یه‌ک زمانیکی زبر و په‌قه و ئه‌وی دیکه‌یان زمانیکی نه‌رم و نیان به‌ره‌م ده‌هینیت.

۲.۳.۲. تاییه‌تمه‌ندییه ئه‌ده‌بییه‌کان:

سه‌بکی عیراقی ته‌نیا له پووی زمان و هزره‌وه‌ خاوه‌نی سیمای تایبته به خۆی نییه، به‌لکو له پووی ئه‌ده‌بیه‌وه کۆمه‌لیک خه‌سله‌ت و تاییه‌تمه‌ندییه‌ی له خۆده‌گریت، که له سه‌بکه‌کانی دیکه‌ی جیا‌ده‌کاته‌وه. له سه‌بکی عیراقیدا قالب و فۆرمی باوی شیعر غه‌زه‌له، به‌ر له سه‌بکی

عیراقی له سهبکی خۆراسانیدا قهسیده فۆرمی باوی شیعرى فارسی بووه، بهلام لهگهڵ گۆرانی سهبکی خۆراسانی بۆ سهبکی عیراقی قالبی غهزل شویینی قهسیدهی سهبکی خۆراسانی دهگریتهوه و دهبیته فۆرمی زال له شیعرى سهبکی عیراقیدا (غلامرضایی، ۱۳۹۱: ۱۴۹). جیا له غهزل فۆرمه شیعریهکانیتریش له سهبکی عیراقیدا ههبوونه، بهلام غهزل بووته فۆرمی زالی سهردهمهکه و ئهوانی دیکه به ریژهیهکی کهمتر بهکارهاتوون.

له پووی سهرواشهوه سهبکی عیراقی تایبهتمهندی جیاکه رهوهی لهگهڵ سهبکهکانی پیش و دواى خۆیهوه ههیه، له سهبکی خۆراسانیدا (پاش سهروا) نهبووته دیارده و به شیوهیهکی زور کهم بهکارهاتووه، بهلام له سهبکی عیراقیدا (پاش سهروا) به ریژهیهکی زور بهکارهاتووه و بووته سیمایهکی جیاکه رهوهی سهبکی عیراقی (پیرووت و محمد، ۲۰۱۹: ۳۵۹). شاعیرانی سهه بهم سهبکه به شیوهیهکی بهرچاو (پاش سهروا) یان له شیعرهکانیان بهکارهیناوه و پیرهویان لیکردووه.

بهکارهینانی هونه رهکانی رهوانبیزی و زیادهیه له وهسفدا، یهکیکیتره له تایبهتمهندییهکانی سهبکی عیراقی، له سهبکی خۆراسانیدا هونه رهکانی رهوانبیزی به ریژهیهکی کهم بهکارهاتوون و هونه رهکانیش زیاتر لیکچواندن و خواستن بوونه، بهلام له سهبکی عیراقیدا بهکارهینانی هونه رهکانی رهوانبیزی دهگاته لوتکه و هونه ری جوړاووور بهکار دین (غلامرضایی، ۱۳۹۱: ۱۴۹). له ریگهی هونه رهکانی رهوانبیزییهوه یاری به زمان دهکریت و شیعر دهگهیهنیه تروپکی داهینانی خوی.

بهکارهینانی ناسناو له کوتایی شیعردا له سهبکی عیراقیدا دهبیته دیارده و دواچار دهبیته تایبهتمهندییهکی جیاکه رهوه و سهبکی عیراقی له سهبکهکانی دیکه (میرصادقی، ۱۳۸۵: ۱۵۱)، شاعیرانی سهه بهم سهبکه دیاردهی بهکارهینانی ناسناو له شیعردا جیگیر دهکهن و به زۆری له دیپری کوتایی و ههندیجاریش له دیپری پیش کوتایی ناسناوی خویان بهکار دین.

٣.٣.٢. تاییه‌تمه‌ندییه هزرییه‌کان:

دیارت‌ترین تاییه‌تمه‌ندی هزری سه‌بکی عێراقی بریتییه له "ئاویته‌بوونی هزری عیرفانی و ته‌سه‌وفی به‌ دنیای شیعر و ئەدهب و بلا‌وبوونه‌وه و ره‌نگدانه‌وهی هزر و که‌لتور و زار‌او‌ه‌کانی عیرفان و ته‌سه‌وف له‌نیو شیعر و ئەده‌بدا" (ئەمین، ٢٠١٤: ٨٢). ئەمه‌ش وابسته‌یه به‌و ئالوگۆره‌ی دوا‌ی هیرشی مه‌غۆله‌کان له‌ کۆمه‌لگای ئێرانی هاته‌کایه‌وه و بووه‌ هۆی "زیاد‌بوونی ژماره‌ی خانه‌قا‌کان و خانه‌قانشینی و سیسته‌می خانه‌قای له‌نیو سو‌فیه‌کاندا، له‌ دیارده‌کانی ئەو سه‌رده‌مه‌یه، خه‌لکی به‌ گشتی سه‌ردانی خانه‌قا‌کان ده‌که‌ن و له‌ مه‌ج‌لسی باس و په‌ندی سو‌فیه‌کاندا ئاماده‌ ده‌بن" (راست‌گو، ١٣٨٩: ٥٠٦). ئیتر لێره به‌دوا‌وه شیعرێ فارسی بیری عیرفانی به‌سه‌ردا زāl ده‌بیت و کاریگه‌ری عیرفان له‌ سه‌ر شیعردا ده‌گاته ئاستیک، جیا له‌و شاعیرانه‌ی خۆیان عاریفن و شیعره‌کانیشیان له‌ خزمه‌تی هزره عیرفانییه‌که‌دایه، شاعیرانی دیکه‌ی ده‌ره‌وه‌ی دنیای عیرفانی پێره‌وی له‌ مۆدێله عیرفانییه‌که‌ ده‌که‌ن و سیمای عیرفانی به‌ شیعره‌کانیانه‌وه دیاره، ئەمه‌ تا ئاستیک چۆته پێشه‌وه له‌ شیعرێ هه‌ندیک شاعیر جیا‌کردنه‌وه‌ی مه‌عشوق له‌ نیوان ئاسمان و زه‌میندا کاریکی دژواره و ناتوانی به‌ ئاسانی بریار له‌سه‌ر یه‌ک‌لا‌کردنه‌وه‌ی بده‌ی (راست‌گو، ١٣٨٩: ٥٤ - ٥٥). دوا‌جار شیعرێ شاعیرانی سه‌ر به‌ سه‌بکی عێراقی بووه‌ته به‌شیکی گرنگ له‌ کلتور و میراتی عیرفانی ئیسلامی.

تاییه‌تمه‌ندیکی دیکه‌ی سه‌بکی عێراقی له‌ پرووی هزرییه‌وه، بریتییه له‌وه‌ی شیعرێ سه‌بکی عێراقی شیعرێکی ده‌روونگه‌را یان خودگه‌رایه به‌ پێچه‌وانه‌ی شیعرێ سه‌بکی خۆراسانی که‌ شیعرێکی ده‌ره‌وه‌گه‌رایه یا ده‌ره‌وه‌ سه‌نته‌ر و بابه‌تییه (شمیسا، ١٣٨٢: ٢٦٠). به‌ واتایه‌کی دیکه‌ شاعیرانی سه‌بکی عێراقی گرنگی به‌ بابه‌ته به‌ره‌سته‌کان ناده‌ن و زیاتر پروویان له‌ دنیای سه‌روو سروشته و بایه‌خ به‌ بابه‌ته ئایدیالی و ئەبستراکت و عه‌ق‌لییه‌کان ده‌ده‌ن، به‌ پێچه‌وانه‌ی سه‌بکی خۆراسانی، که‌ گرنگی به‌ بابه‌ته به‌ره‌سته‌کان و دنیای ماتریال ده‌ده‌ن.

شیعیری سەبکی عێراقی بە گشتی شیعریکی عاشقانهیه و بوو هتە یەکیک لە سیما گرنگەکانی سەبکی عێراقی، ئەمەش وایکردوو هەمەشوق لە شیعیری سەبکی عێراقیدا لە پلە و پایە و پێگەیهکی بالادا بێت (شمیسا، ۱۳۸۲: ۲۵۹). شیعیری شاعیرانی ئەم سەبکە بە گشتی گێڕانەوه حیکایەتی عیشقە و بەمەش "عیشق دەبیته ستایشکراوی یەكەم و سەرەکی نیو شیعیری شاعیرانی سەر بە سەبکی عێراقی و هەمەشوقیش دەبیته سالار و سەرۆهری شیعر و تەنانەت شاعیر بوونی خۆی لە بوونی ئەودا دەبینیتەوه و ئەو بە سەرچاوهی ژیان و هیژ و توانای خۆی دەزانیت" (ئەمین، ۲۰۱۴: ۸۳). و هەموو شتیک لە هەمەشوقدا کۆ دەکاتەوه.

دیاردەی غەم سیمایەکی دیکەی ئەم سەبکەیه و لە شیعیری شاعیرانی سەر بەم سەبکە "شادی و خوشی و سەر مەستی شیعر... بەرچاو ناکەوێت و غەم و پەژارە و نالە و گلەیی جێگەیی دەگریتهوه (غلامرضایی، ۱۳۹۱: ۱۵۴). بۆیه دەگووترێت "دیوانی ئەم شاعیرانە لە راستیدا غەمنامی خاوەنەکانیانە، ئەمەش دەکەوێتە خالی بەرانبەری سەبکی خۆراسانی کە شیعیری شاعیرەکانی بە شادی دەناسرێتەوه و شادی یەکیکە لە سیما بەرچاوهکانی، بە واتایەکی دیکە سەبکی خۆراسانی حیکایەتی وەسلە و سەبکی عێراقیش حیکایەتی فیراق" (ئەمین، ۲۰۱۴: ۸۳). دواجار دووری و جیابوونهوه و دابڕانیش دەبن بە سیمایەکی دیکەی ئەم سەبکە.

۳. تەوهری دووهم:

۱.۳. پەيوهندی وهفایی به سەبکی عێراقی:

سەبکی عێراقی سەبکی کۆنی ئەدەبی فارسییه، لە نیوان کورد و فارسیشدا پەيوهندییهکی توند و تۆل هەیه، ئەم پەيوهندییهش لە پێگەیی هەر یەک لە هۆکارەکانی (نەژاد، هاوسییهتی، ئاین، داگیرکاری، بازرگانی، ... تاد). لە نیوان کورد و فارسدا دروستبووه، بەلام ئەوهی بۆ بابەتەکی ئێمە گرنگە کاریگەری ئەدەبی فارسی و لەناو ئەدەبی فارسیشدا کاریگەری شاعیرانی سەبکی عێراقییه لە سەر شاعیرانی کورد بە گشتی و وهفایی بە تاییهتی، ئەوهی پەيوهسته بە کاریگەری

ئەدەبی فارسی لە سەر ئەدەبی کوردی، ئەمە شتیکی ڕوون و حاشا ھەلنەگرە و لە ڕیگی تووژینەوێ زانستی و نامە ماستەر و دکتۆرا لە پەرتوکهکاندا بە بەلگە ئەمە پشت راست کراوەتەو، لەناو شاعیرانی فارسدا ئەوانە زۆرتەین کاریگەریمان لەسەر شاعیرانی کورددا داناو ڕابەرانی سەبکی عێراقین، وەکو (حافز، سەعدی، مەولانا، عەبدولرەحمان جامی، ... تاد)، کەم شاعیری کلاسیکی کورد ھەیە غەزەلە بەناوبانگەکانی حافز (الا یا ایھا ساقی) تیکەل بە شیعەرەکانی خۆی نەکردبێت، ئەمەش وایکردووێ تاییبەتمەندییەکانی سەبکی عێراقی لە شیعری کلاسیکی کوردیدا ڕەنگباتەو، ئەو نامەئەکادیمی و تووژینەوێ زانستیانی کە لە سەر سەبکی عێراقی کراون و لەم تووژینەوێدا سوودیان لێوەرگیراوە، بەلگە ئەو ڕاستییەن.

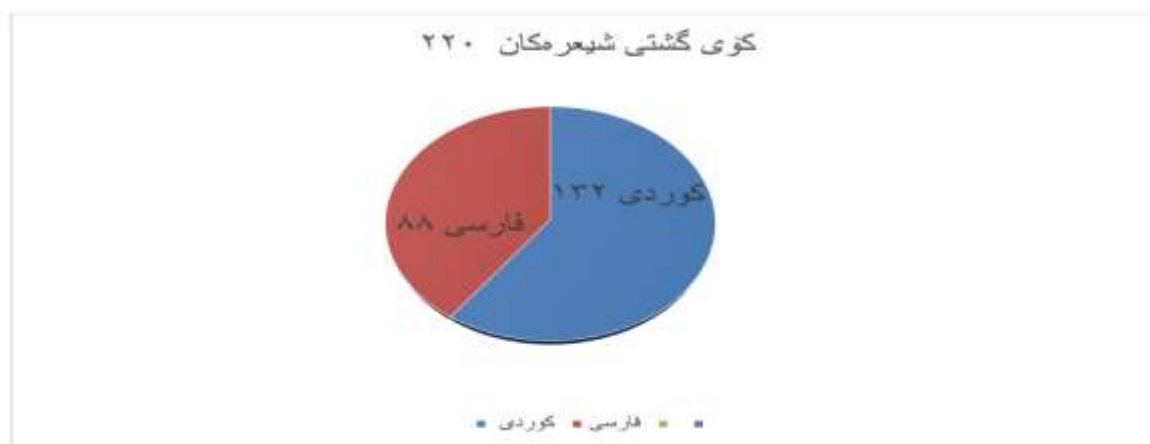
وەفاییش وەکو شاعیری کلاسیکی کوردی کاریگەری ئەدەبی فارسی و شاعیرانی سەر بە سەبکی عێراقی لەسەر، بە تاییبەتی حافز و سەعدی* و شیرازی. وەفاییش بە ھەمان شیوەی شاعیرانی دیکە کلاسیکی کوردی غەزەلە بەناوبانگەکانی حافزی شیرازی (الا یا ایھا ساقی) کردۆتە پێنج خشتەکی (بروانە: دیوانی وەفایی: ۵۳۴) جیا لەمانە وەفایی (۸۹) شیعری بە زمانی فارسی ھەیە، ئەمانە بەلگەن لەسەر کاریگەری ئەدەبیاتی فارسی و ڕابەرانی سەبکی عێراقی لەسەر وەفایی، کە دواجار بووەتە ھۆی ڕەنگدانەوێ تاییبەتمەندییەکانی ئەم سەبکە لە شیعەرەکانی وەفاییدا.

۲.۳. تاییبەتمەندییەکانی سەبکی عێراقی لە شیعەرەکانی وەفاییدا:

۱.۲.۳. تاییبەتمەندییە زمانییەکان:

تاییبەتمەندییە زمانییەکانی سەبکی عێراقی لە شیعەرەکانی وەفاییدا زۆر بەڕوونی ھەستی پێدەکرێت، یەکێک لە تاییبەتمەندییە زمانییەکانی ئەم سەبکە زمانیکی تیکەلە لە وشە عەرەبی و بە ڕێژەیکە کەمتر وشە تورکی، لە شیعری کلاسیکی کوردیدا ئەم تاییبەتمەندییە کەمێک گۆڕانی بەسەردا دێت و وشە زمانی فارسیش دێتە نۆو زمانی شیعری کلاسیکی کوردی.

ئەگەر سەیری دیوانەکه بکەین شیعەرە کوردی و فارسییەکانی بەم شیۆەیهن:

لە پووی زمانی ئەگەر لە شیعەرە کوردییەکانی بڕوانین بە غەزەل و پینچ خشتەکی و چوارخشتەکی زمانی عەرەبی لە هەموویان زیاتر بەکار هاتوو، شیعریک نادۆزینەووە وشەیی عەرەبی تیایدا بەکار نەهاتبێت، لەدوای خۆیندەوێ شیعەرە کوردییەکانی شاعیر لە ۱۳۲ شیعەر بەکارهاتوو. لە ۴ دانە شیعەر دیڤی تەواو بە زمانی عەرەبی لە شیعەرەکه بەکارهاتوون. لە پلەیی دووهم زمانی فارسی دێت ۱۰۸ جار بەکارهاتوو، لە چوارده شیعەر بەکار نەهاتوو، لە ۳ دانە شیعەر دیڤی تەواو بە زمانی هاتوون. بەلام ئەوێ گرنه لێرەدا ئاماژەیی پێ بدەین ئەوێه جگه لە وشەیی فارسی لە شیعەرە کوردییەکان، شاعیر بە زمانی فارسی ۸۸ دانە شیعری هەیه، بۆیه پێژەیی بەکارهێنانی فارسی لە دیوانەکهیدا پلەیی یەکهەمه لەو زمانانەیی بەکارهێنان جگه لە کوردی، بەلام بەهۆی ئەوێ کاری لە پیشینەیی ئیمه زمانی کوردی بوو، کارمان لەسەر زمانی فارسی نەکرد، بەلام لەگەڵ ئەوێش ئەوێ بەرچاومان کهوت لە هەندێ لە شیعەرەکان وشەیی عەرەبی یان پستەیی تەواوی لە نێو شیعەرە فارسییەکان بەکارهێناوه. بەپلەیی سێهەم زمانی تورکی دێت، ئەوێ بەرچاومان کهوتبێت لە ۱۴ شیعەر بەکارهاتوو ئەوێش یەکسانه بهو شیعەرەکانی که فارسیان تیایدا بەکار نەهاتوو. کهواته ئەوێ دەمانه ویت بڵێن ئەوێه تاییه تهنەندی سەبکی عێراقی بریتییه لەو گۆرانهیی بهسەر لایهنی زمانی سەبکه که دا هات، بەکارهێنانی وشە و زاراوهیی زمانه جیاوازهکان، لە زمانی شیعری وهفایی سەلماندنی ئەو پراستییهن که شاعیر

کاریگر بووه به سه‌بکه‌که‌و زمانی جوړاو جوړی له شیعره‌کانی به‌کاره‌یتاوه و پېره‌وی
سه‌بکه‌که‌ی کردووه، وهک له‌م نمونه‌یه‌دا ده‌لیت:

"بیا ای جان من ساقی فدای ساغرت بادا"

ئهمان سووتام ئه‌من جامی له نۆبه‌ی ده‌وره به‌ملادا

"هوا خود نافه می ریزد صبا مشک بیزد"

مه‌گه‌ر دیسان به دهم بادا حه‌بیه‌م په‌رچه‌می بادا (وه‌فایی: ۲۱).

له‌و شیعرانه‌ی که به زمانی کوردی هۆنیوه‌ته‌وه، هیچ شیعریک نادۆزیته‌وه، که چه‌ندین وشه‌ی
زمانی فارسی تیایدا نه‌بیټ. هه‌روه‌ها هیچ شیعریکی به زمانی عه‌ره‌بی نه‌هۆنیوه‌ته‌وه، به‌لام چه‌ند
شیعریکی (موله‌مه‌ع) ی به به‌کاره‌یتانی زمانی عه‌ره‌بی نووسیوه، به نمونه:

"مارأیت الليل ان لحطه صار غذا"

فی الذوايب وجهک أم فی الدجی شمس بدا؟"

قه‌ت نه‌هاته ده‌ست و جارێ نه‌بووه ئارامه دلم

تا قیامه‌ت داغی زولفانت له جه‌رگی ئیمه‌دا (وه‌فایی: ۳۳).

سه‌باره‌ت به زمانی تورکی و تیکه‌لکردنی به زمانی شیعره‌کانی، نمونه‌ی زۆر که‌مه و له
دی‌پیکدا ده‌لیت:

ده‌وری دوون هه‌ر به دلی مونه‌یمی دوون دی و ده‌گه‌پ

مه‌سه‌لی تورکییه: ((حیز حیزه تاپارسون، چغری)) (وه‌فایی: ۳۳)

وه‌فایی خوی عاریف بووه و موریدی شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هری بووه و به‌شیکی زۆر له
شیعره‌کانی عیرفانین، ئه‌مه‌ش وایکردووه شیعره‌کانی پربن له وشه و زاراوه‌ی عیرفانی، وهک
ده‌لیت:

حاسلی سه‌یر و سلوکم بوو به خه‌نده‌ی زاری تو

گهه بهقا، گاهی فهنا، گهه غائب و گهه حازرم (وهفایی: ۱۱۲)

وهفایی بۆ خویندنی ئاینی چەندین شوین گهراوه و دواجار ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی وه‌رگرتووه، به‌لام هیچ کات مه‌لایه‌تی نه‌کردووه و لای خه‌لک زیاتر هه‌ر به (میرزا) ناسراوه له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا قوتابخانه‌ی هه‌بووه و ده‌رسی تیایدا گوتۆته‌وه، (خه‌زنه‌دار، ۲۰۱۰: ۳۶۹). ئه‌مه‌ش وایکردووه وشه و زاراوه‌ی زانسته ئیسلامیه‌کان له‌ شیعره‌کانیدا په‌نگبده‌نه‌وه، بۆ نمونه ده‌لیت:

خوداوه‌ندا! په‌حیما! قادرا! ئامورزگاری خۆم

که‌ریم و، حه‌یی و غه‌ففار و، قه‌دیم و فره‌ده یه‌کتاکه‌م (وهفایی: ۱۴۶).

به‌ گشتی زمانی شیعره‌کانی وه‌فایی زمانیکی نه‌رم و نیان و موسیقییه، وه‌ک ئه‌وه‌ی (مارف خه‌زنه‌دار) له‌ باره‌ی شیعره‌کانی وه‌فاییه‌وه ده‌لیت: "موسیقیای نه‌رمه، ئاوازی په‌وانه" (خه‌زنه‌دار، ۲۰۱۰: ۴۰۳). ئه‌مه‌ش له‌گه‌ل یه‌کیکی تر له‌ تاییه‌تمه‌ندییه زمانییه‌کانی سه‌بکی عێراقی یه‌کده‌گرێته‌وه، بۆ نمونه:

له‌و رۆژه‌وه که‌ دوور بۆته‌وه سایه‌ت له‌ سه‌ری من

سووتاوه له‌ تاوت هه‌موو جان و جگه‌ری من

جه‌رگم هه‌موو له‌ت له‌ت بوو به‌ سیلاوی سروشکم

چ بکه‌م که‌ به‌ ده‌ریا چووه له‌عل و گوهری من (وهفایی: ۱۶۱).

هه‌ر ئه‌و زمانه نه‌رم و نیان و موسیقییه‌ی شیعره‌کانی وه‌فاییه بووته هۆی ئه‌وه‌ی چەندین شیعری بکریڤ به‌ گۆرانی، ته‌نانه‌ت هه‌ر که‌ ناوی وه‌فایی ده‌بیستریت، پاسته‌وخۆ موسیقیای شیعره‌کانی دیته‌وه یاد.

٢.٢.٣. تاییه‌تمه‌ندییه ئه‌ده‌بییه‌کان:

سه‌بکی عێراقی له‌ پرووی ئه‌ده‌بییه‌وه‌ خاوه‌نی کۆمه‌لیک تاییه‌تمه‌ندییه، که له سه‌بکه‌کانی دیکه‌ی جیا‌ده‌کاته‌وه، دیارترین تاییه‌تمه‌ندی ئه‌ده‌بی سه‌بکی عێراقی بابوونی فورمی غه‌زه‌له و له‌م سه‌بکه‌دا غه‌زه‌ل ده‌گاته‌ لوتکه‌ی داهینانی خۆی. له ئه‌ده‌بی کلاسیکی کوردیشدا وه‌فایی مامۆستای غه‌زه‌له، وه‌ک ده‌لێن وه‌فایی" له نیۆ قالدیه جۆراوجۆره‌کانی سه‌رده‌م وه‌ک مه‌سنه‌وی، قه‌سیده، موخه‌مه‌س، موسته‌زاد و... باری قورسی هه‌سته‌که‌ی ده‌خاته سه‌ر شانی بووکی شیوازی له پێشتر و ئیستا واته ((غه‌زه‌ل)) به فارسی و کوردی که له کوردییه‌کاندا ده‌گاته ئه‌و هه‌واره له دوندی هونه‌ردا که مامۆستا هیمن گوته‌نی: "که‌م که‌س هینده هه‌لکشاهه بۆ لووتکه" (نه‌جاری (ئاسۆ)، ١٣٩٠: ٨). بۆیه توانیویه‌تی ببیت به یه‌کیک له ناوه دیاره‌کانی نیۆ شاعیرانی هۆنینه‌وه‌ی غه‌زه‌ل و له ئه‌ده‌بی کلاسیکی کوردیدا مامۆستا و وه‌ستای غه‌زه‌له. ئه‌گه‌ر سه‌یربکه‌ین ئه‌مانه کۆی ئه‌و قالدیه‌ن که له دیوانه‌که‌دا هاتوون:

ژ	جۆره‌که	کوردی	فارسی
	غه‌زه‌ل	١٢٢	٧٦
	پینج خشته‌کی	٩	٤
	چوارین	١	
	مه‌سنه‌وی		١
	قه‌سیده		٦
	دوو به‌یت		١

که‌واته هه‌ندیک قالب له زمانی فارسی هه‌یه له کوردی بوونیان نییه، له هه‌ردوو زمانیش به‌پێژه‌یه‌کی زۆر به‌شیوه‌ی غه‌زه‌ل نووسراوه. هه‌بوونی ئه‌و ژماره زۆره‌ی غه‌زه‌ل یه‌کیکێتره له‌وبابه‌تانه‌ی که گرنگی زۆری به سه‌بکی عێراقیداوه.

وه‌ک ده‌بینین غه‌زه‌ل سه‌رتاپای دیوانه‌که‌ی بۆ خۆی پawan کردووه و بووه‌ته فورمی زāl له دیوانی شاعیر، غه‌زه‌ل شیعرێکی لیریکییه و شاعیر له‌ پێگه‌یه‌وه هه‌ست و سۆزه خودییه‌کانی خۆی تیایدا ده‌رده‌پریت، وه‌فایش له‌م پێگه‌یه‌وه هه‌ست و سۆزه‌کانی تیایدا ده‌ربرپوه و

غەزەلەکانی گوزارشتن لە ھەستیکی پاک و پڕ لە ئەوینیکی پوڤحییانە بەرانبەر بە مەعشوقەکەی و بە گشتی شیعەرەکانی بریتین لە گێڕانەوێ حیکایەتی عیشقی شاعیر، بۆ نموونە لەم چەند دیڕە شیعەرەدا دەلیت:

پیڤم بلی گولی بەھاریم لە تۆ تابەکە ی جودا بم؟
 وەرەو، بە شەرتی جارن، پوژئی سەد جارت فیدابم
 خالی چاو و گووشە ی ئەبرۆ، دوو دینیان کردم لەسەر تۆ
 یا بمکە پیری مەخانە، یا موریدی خانەقا بم
 سەرەکەم فیدات عەزیزم، وەرە زیز مەبە لەسەر دل
 سەرە پابەندی تۆیە، دلە مالی خۆتە تابم (وەفایی: ۹۱).

لە سەبکی خۆراسانیدا ھونەرەکانی رەوانبێژی بەو شیوەیە بەرچاو ناکەون و ئەو ھونەرەکانی بەکاریش ھینراون نەگەشتوون بە کەمالی خویان و لە ئاستیکی سەرەتاییدان، بەلام دواتر زۆری و فراوانی بەکارھێنانی ھونەرەکانی رەوانبێژی دەبێتە یەکێکی دیکە لە تاییبەتمەندییە ئەدەبییەکانی سەبکی عێراقی و ھونەرەکانی رەوانبێژی لەم سەبکەدا لە سنوری چەند ھونەرێک نامینیتەو و شاعیران سوود لە زۆرتین ھونەرەکان وەرەگرن، وەفایش لە بەکارھێنانی ھونەرەکانی رەوانبێژی دەستیکی بالای ھەبوو و توانیویەتی سوود لە زۆرتین ھونەرەکانی رەوانبێژی بۆ چینی دەقەکانی وەرگریت، زۆر لە ھونەرەکانی وەکو (لیکچواندن، خواستن، دژیک، رەگەزدۆزی، پینچان و کوکردنەو،... تاد) لە شیعەرەکانی شاعیردا دەبیندین، لە شیعەریکدا دەلیت:

قەفەسی بەدەنم تەنگ و تاریکە
 بازی دل و مورغی جان، ھەردوو پەروازن (وەفایی: ۱۵۷).

لەم دیڕە شیعەرەدا شاعیر سی لیکچواندنی ھیناوە بەم شیوەیە خوارەو:

قەفەس: لیچوو باز: لەوچوو مورغ: لەوچوو

به‌دهن: له‌وچوو دل: لێچوو جان: لێچوو

ته‌نگ و تاريك: ڤووی لێکچوون ڤه‌روان: ڤووی لێکچوون ڤه‌روان: ڤووی لێکچوون

له‌ نموونه‌یه‌کی دیکه‌دا شاعیر هونه‌ری درکه‌ی به‌کاره‌یناوه و ده‌لیت:

شه‌و و ڤۆژ هه‌ر له‌ فیکری زاری تۆدام

به‌ هیچی عومری شیرنم به‌بادا (وه‌فایی: ۱۸).

له‌م دێره‌ شیعهردا (هیچ) درکه‌یه‌ له‌ بچووکێ ده‌می یار، وه‌فایی له‌ چه‌ندین شوینی تریش

(هیچ) ی بۆ ئاماژه‌دان به‌ بچووکێ ده‌می یار به‌کاره‌یناوه و بووه‌ته‌ دیاردیه‌کی شیوازی لای

شاعیر. له‌ باره‌ی هونه‌ری خواستن له‌ دێرێکدا ده‌لیت:

له‌و شاره‌ خه‌ده‌نگی سه‌نه‌میکم له‌ جگه‌ردا

شوخی که‌ غه‌می ئاینه‌داری به‌ قه‌مه‌ردا (وه‌فایی: ۲۵).

شاعیر له‌م دێره‌ شیعهردا وشه‌ی (سه‌نه‌م) ی له‌ بری یار به‌کاره‌یناوه و مه‌به‌ستیه‌تی بلیت له‌و

شاره‌دا تیری یاریکی جوانم له‌ جگه‌ردایه‌. یار ده‌بیته‌ بۆخواستراو و سه‌نه‌م ده‌بیته‌ لێ خواستراو.

شاعیر ڤێژه‌یه‌کی به‌رچاو له‌ ڤه‌گه‌زدۆزی ته‌واوی له‌ شیعهره‌کانیدا به‌کاره‌یناوه، ئه‌مه‌ش توانا و

لیهاتوویی شاعیر نیشانه‌دات له‌ به‌کاره‌ینانی هونه‌ره‌کانی ڤوانبێژی و چینی ده‌قدا، بۆ نمونه‌:

سه‌ودایی زولفی سیه‌هت نیم به‌ هه‌وایی

تا ڤۆژی وه‌فاتم به‌ ته‌مای میهر و وه‌فاتم (وه‌فایی: ۱۰۳).

له‌ نیوان هه‌ردوو وشه‌ی (وه‌فاتم - وه‌فاتم) ڤه‌گه‌زدۆزی ته‌واو هه‌یه‌، وشه‌ی (وه‌فاتم) ی یه‌که‌م

به‌ مانای (مه‌رگ و مردن) دیت و وشه‌ی (وه‌فاتم) ی دووهم به‌ مانای (وه‌فا) دیت. نمونه‌ی

هونه‌ری دژیه‌کیش له‌ دیوانی شاعیر گه‌لیک زۆره‌ و له‌ دێرێکدا ده‌لیت:

ده‌ست و دامان زولفه‌که‌ت که‌وتۆته‌ به‌ر پیت و ده‌لی:

تۆ غه‌نی من بی نه‌وا، تۆ پادشاه من گه‌دا (وه‌فایی: ۳۵)

له‌م دێره شیعره‌دا له‌ نێوان هه‌ردوو وشه‌ی (پادشاه و گه‌دا) دژیه‌ک هه‌یه‌، له‌ ڤووی واتاییه‌وه‌ له‌ نێوان وشه‌ی (غه‌نی و بی نه‌وا) ش دژیه‌ک هه‌یه‌ و بی نه‌وا به‌ واتای هه‌زار دیت. جیا له‌م هونه‌رانه‌ چه‌ندین هونه‌ری دیکه‌ی ڤه‌وانییژی له‌ شیعره‌کانی شاعیردا به‌کارهاتوون، به‌لام تووژینه‌وه‌که‌ له‌وه‌ زیاتر بواری خسته‌ڤووی هونه‌ره‌کانی دیکه‌ نادات.

پاش سه‌روا وه‌کو تاییه‌تمه‌ندییه‌کی دیکه‌ی ئه‌ده‌بیی سه‌بکی عێراقی له‌ شیعره‌کانی شاعیردا به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رچاو به‌کارهێنراوه‌، بۆ نمونه‌ ده‌لێت:

دیسان به‌ هه‌وری نیسانی دنیا ڤه‌نگی ژه‌نگاری گرت

گۆل زه‌رد و سور هاته‌ ده‌ری ده‌شت و سه‌حرا کۆهساری گرت

دیسان به‌ نه‌غمه‌ی زیر و به‌م، بولبول ده‌لی به‌ ده‌رد و غه‌م

له‌ تاوی غونچه‌ی گۆل به‌ده‌م، ساز و سه‌متوور و تازی گرت (وه‌فایی: ۵۲).

ئه‌گه‌ر سه‌یری وشه‌ی (گرت) بکه‌ین له‌ هه‌رسی نیوه‌ دێر پاش سه‌روای دروستکردوه‌، پێش خۆی سه‌روا بوونی هه‌یه‌، که‌ وشه‌کانی (ژه‌نگاری، کۆهساری و تازی) ده‌گریته‌وه‌.

وه‌فایی ئه‌گه‌ر تاک و ته‌را نه‌بیته‌ ئه‌گه‌رنا له‌ هه‌موو شیعره‌کانی ناسناوی به‌کارهێناوه‌، چه‌سپاندنی ناسناویش له‌ کۆتایی شیعر یه‌کیکه‌ له‌ تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی دیکه‌ی سه‌بکی عێراقی، شاعیر له‌ کۆی ۲۲۰ دانه‌ شیعر به‌ فارسی و کوردییه‌وه‌ ۲۰۶ جار ناسناوی خۆی به‌کار هێناوه‌، له‌ کوردی ته‌نیا له‌ سی شیعر به‌کاری نه‌هێناوه‌، که‌واته‌ له‌ کۆی ۱۳۲ دانه‌ شیعر ۱۲۹ جار به‌کارهاتووه‌. له‌ زمانی فارسی له‌ کۆی ۸۸ شیعر ۷۷ جار به‌کارهاتووه‌ و ۱۱ به‌کارنه‌هاتووه‌، زۆربه‌ی شیعره‌کان له‌ کۆتایی به‌کارهاتووه‌، ۲ دانه‌یان ۳ جار ناوی خۆی به‌کار هێناوه‌ و له‌ ۳ دانه‌یکه‌یان ۲ جار به‌کار هاتووه‌، ئه‌وانه‌ له‌ جاریک زیاتر به‌کارهاتوون ناسناوه‌که‌ له‌ سه‌ره‌تا و ناوه‌راست و کۆتاییه‌یه‌.

خه‌رامان هات و چوو دل‌به‌ر، ((وه‌فایی)) ما به‌ ناکامی

دریغا عومری شیرینم چ زوو هات و چ زوو پوویی (وهفایی: ۳۴۲).

وهفایی ته نیا له دیری کوتایی ناسناوی به کارنه هیناوه، به لکو له هه ندی شاعر له دیری پیش کوتایی و هه ندیکی تر له دوو دیر پیش کوتایی به کاری هیناوه.

۳.۲.۳. تایبه تمه ندییه هزرییه کان:

له سه ره کترین تایبه تمه ندییه هزرییه کانی سه بکی عیراقی باوبوونی هزری عیرفانی و سوڤیگه ریییه له شیعردا، به شیکی به رچاو له ناوه پوکی شیعره کانی وهفاییشدا له خزمه تی هزره عیرفانی و سوڤیگه ریییه که دایه، ته نانه ت ئه و شیعرانه شی، که له دهره وهی هزری عیرفانین پیره وی له مۆدیله عیرفانییه که کردووه، بویه زۆرجار ئه سته م ده بیته شیعره عیرفانی و ناعیرفانییه کان له دیوانی وهفاییدا له یه کتر جیا بکریته وه، وهفایی هه م مه عشوقی زه مینی هه یه و هه م مه عشوقی ئاسمانی، زۆرجار له دیوانه کهیدا ئه م دوو عیشقه ناسرینه وه و جیا کردنه وه یان له نیوان زه مینی و ئاسمانیدا کاریکی سه خت ده بیته، ئه مه ش دوا جار له گه ل تایبه تمه ندییه هزرییه کانی سه بکی عیراقی دیته وه، چونکه له سه بکی عیراقیشدا مه عشوق ته نیا مه عشوقی حه قیقی یان ئاسمانی نییه، به لکو زۆرجار مه عشوقی زه مینیش ده بیته، ئه مه ش شتیکی ئاساییه له دیوانی عاریفاندا جیا له عیشقی ئیلاهی عیشقی مه جازیش بوونی هه بیته، ئه وان خویان باوه ریان به وه هه یه که (مجاز قنطره حقیقه) مه جاز پردیکه بو گه یشتن به حه قیقه ت و پینانویه تا سه ره تا له عیشقی مه جازییه وه ده ست پینه کهیت ناگه یته به عیشقی حه قیقی، ئه م حاله ته لای وهفاییش هه سته پیده کریته "یه که م ئه وینی وهفایی، ئه وینی خال و په رچه می شیرینیکی ته شی به ده سته، که به تالی په رچه می وه ک خه یاته خاوی، تال تالی هه ودای خه یالی کالی وهفایی ده هۆنیه وه و له بوته ی ئه وینیکی خوداییدا قالی ده کا... به لی ئه وین، ئه م ئه لف و بی تی که ی شیعره ی شه رق و غه رب به قه ولی مه ولانا: "این اسطرلاب اسرار خدایی" له دلی ناسکی ئه م شاعیره ی موکریان کوچکاوری هه لده کا که سۆز و گر ه که ی له ته مه نی کاملیدا، ده نگی خوی ده گوړی و جیی خوی ئه دا به مه عشوقیکی ئاسمانی

و به رهو ئاسمانی بوون بال دهگریته وه" (نه جاری "ئاسۆ"، ۱۳۹۰: ۶ - ۷). که واته وهفاییش به هه مان شیوه به پردی مهجازدا په ریوه ته وه بو گه یشتن به حقیقه ت، بویه دواجار به شیکی زور له شیعره کانی وهفایی په نگدانه وهی ئه م حاله ته عیرفانییه، هزری عیرفانی بووه به ناوه پوکیکی بهرچاو له شیعره کانی وهفاییدا بو نمونه دهلیت:

له عه کسی شوخ و شهنگیکه، جیهان گول گول به چهنگیکه

هه ر ئه وراقی له پهنگیکه، به یانی حوسنی یه کتا کرد (وهفایی: ۶۷).

ئه م دیره شیعره گوزارشته له سه ره کترین هزری عیرفانی که بابته ی یه کیتی بوون (وحدت وجود) و یه کیتی بوونی جوانی (وحدت وجود جمالی)یه، واته وهفایی باوه ری وایه که هه موو گه ردوون و بوون ته جه لالی حه قه و هه موو گه ردوون و بوون له جه مالی حه ق په یدا بووه و ته جه لالی جوانی ئه وه و هه موو جوانیه کانی بوون و گه ردوون ده گه ریته وه سه ر جوانی حه ق، حه ق (خودا) مه عشوقی حه قیقی وهفاییه و بو گه یشتن به جوانی مه عشوقه که شی ریگی عیشق دهگریته بهر، له غه زه لیکی (۱۶) دیری ریگی عیشقی عیرفانیمان بو روونده کاته وه، که عاشق له ریپه وهی عیشقه عیرفانییه که یدا ئه و ریپه سه مانه ی که ده بیته پیپه ویان بکات و پییاندا تیپه ریته تا دواجار بتوانیت به مه عشوقه دلخوازه که ی بکات، ئه م غه زه له تا راده یه ک کوی په هه نده سه ره کییه کانی هزری عیرفانی له خۆده گریته و دهلیت:

ئه ی دل وهره هوشیاربه ((هَذَا طَرِيقُ الْعَاشِقِينَ))

مه حوی جه مالی یار ببه ((هَذَا طَرِيقُ الْعَاشِقِينَ))

له م لاوه گریه ی نای و نه ی، له ولاوه خه نده ی جامی مه ی

ئاگر له عاله م بهر بده ی ((هَذَا طَرِيقُ الْعَاشِقِينَ))

جاری له چاوان بگره خه و، بگری به ناله ی نیوه شه و

تا بیته ده ر خورشیدی ئه و، ((هَذَا طَرِيقُ الْعَاشِقِينَ)) (وهفایی: ۱۷۵).

کهواته هزری عیرفانی له شیعرهکانی وهفاییدا زۆر به پووونی ڕهنگی داوتهوه، ئهمهش تهبايه لهگهڵ تايبهتمهنديه هزرييهکانی سهبکی عێراقی. شیعرى سهبکی عێراقی به گشتی شیعرێکی عاشقانهیه و عیشق ڕۆلی سهنتهرييهتی تايیدا دهبينیت، ئینجا ئهم عیشقه ئاسمانی بیت یان زهمینی، دیوانی وهفایش گێڕانهوهی حیکایهتی عیشقی وهفاییه و ئاگری عیشقی یارهکهی له ڕۆحی بهربووه و له بهری پێ ههتا تهوقی سهری سووتاندوویهتی و وهک نهی به بی دهنگی دهسووتیت:

ئاگری عیشقت له ڕۆحم بهربووه سهر تا قهدهم
وهک نهیستان ههردهسووتیم مات و خامۆش بی سهدا (وهفایی: ٣٤).
ئهم عیشقه دوايی بووته بهشیک له وجوودی وهفایی ناتوانیت لێی دهرباز بیت و ههر دهیسووتینیت:

چهند به چهند گریام ههواي عیشقم له سهر خالی نهبوو
غهرقی تۆفان بووم کهچی تهسکینی سووتانم نههات
وهک ((وهفایی)) تا بهکهی بگریم بنالینم بلیم:
ئهلهئهمان سهر تا قهدهم سووتاوم و جانانم نههات (وهفایی: ٥٠).
لێرهوه حیکایهتی عیشقی وهفایی دهبیته حیکایهتی دووری و دابڕان له مهعشوق، له چهندین شیعردا گوزارشت لهو دووری و دابڕانه دهکات و دهلیت:

هینده له بهر ئاوری فیراق و ئیشتیاقت مامهوه
بوو به کۆی زووخال دهروونم، بوو به خوین جان و جگهر (وهفایی: ٨١).
ئهم دووری لیکدابڕانهش دواجار بووته سهراچاوهی غهم و نالین لای وهفایی و دلی بووه به مندالیک و له قوتابخانهی غهم دهخوینیت.

هه‌ریه‌ک له بابته‌کانی عیشق و عیرفان و دووری و داب‌ران و غه‌م بابته‌تی خودی و ویژدانین،
ئه‌مه‌ش خۆی یه‌کیکه‌ له تاییه‌تمه‌ندییه‌ هزرییه‌کانی سه‌بکی عێراقی، شاعیرانی سه‌ر به‌م سه‌بکه‌،
شیعر ده‌که‌نه‌ مینه‌ریک بۆ گوزارشت کردن له ناخ و ده‌روونی خۆیان:

دل به‌ من ناکا له به‌ر ئاوری ده‌روونم دێته‌ جۆش

تۆ که‌ سووتانت نه‌دیوه‌ مه‌نعی گریانم مه‌که‌ (وه‌فایی: ٢٣٤).

جیا له بابته‌ خودی و ویژدانیه‌کان، بایه‌خدان به‌ بابته‌ عه‌قلی و ئه‌بستراکته‌کان تاییه‌تمه‌ندییه‌کی
دیکه‌ی سه‌بکی عێراقیه‌. له‌م لایه‌نه‌وه‌ وه‌فایی له‌ دێرێکدا ده‌لێت:

((وه‌فایی)) گه‌ر به‌ هه‌ویای وه‌سلێ زاری دل مه‌ده‌ زولفی

مه‌حالی عه‌قله‌ جه‌معیه‌ت که‌ من ئاشفته‌ خاتر بم (وه‌فایی: ١٠٢).

وه‌فایی له‌م دێره‌ شیعره‌دا بۆ گوزارشتکردن له‌ ناخی خۆی په‌نا ده‌باته‌ به‌ر لوجیک و ئه‌یکاته
قه‌زیه‌یه‌کی مانیه‌تولجه‌مع.

که‌واته‌ له‌ ڕووی هزری تیکه‌لبوونی هزری عیرفانی و چه‌مک و زاراوه‌ عیرفانییه‌کان، که‌ یه‌کیکه‌
له‌و بابته‌تانه‌ی شاعیر له‌ شیعره‌کانیدا گرنگیه‌کی زۆری پێداوه‌، به‌لگه‌مان بۆ ئه‌وه‌ له‌ کۆی ١٢٢
دانه‌ شیعر ٤٨ یان هزر و تیروانینی عیرفانی تیایدا ڕه‌نگیداوه‌ته‌وه‌، نه‌ک به‌دوای ئه‌وه‌بووبین
ته‌نیا به‌ زاراوه‌یه‌کی عیرفانی بدۆزینه‌وه‌، به‌لکو ته‌واوی هزری شاعیر به‌ده‌وری تیروانیه‌
عیرفانییه‌که‌دا خوللاوه‌ته‌وه‌ و له‌ شیعره‌که‌ ڕه‌نگیداوه‌ته‌وه‌.

٤. ئه‌نجام

٤.١. له‌ ڕووی زمانیه‌وه‌ تاییه‌تمه‌ندییه‌ زمانیه‌کانی سه‌بکی عێراقی له‌ شیعره‌کانی وه‌فایدا
ڕه‌نگیداوه‌ته‌وه‌، زمانی شیعره‌کانی زمانیکه‌ له‌ وشه‌ و په‌یچی زمانی عه‌ره‌بی و فارسی و
تورکی. وشه‌ و زاراوه‌ی عیرفان و سۆفیگه‌ری و زانسته‌ ئیسلامیه‌کان و زانسته‌کانی دیکه‌ له‌

شیعره‌کانی شاعیردا په‌نگیداوه‌ته‌وه. به‌گشتی زمانی شیعره‌کانیشی زمانیکی نه‌رم و نیانه، ئەم تاییه‌تمه‌ندیانه‌ش بریتین له‌هه‌مان تاییه‌تمه‌ندییه‌ زمانییه‌کانی سه‌بکی عێراقی.

٤.٢. له‌پرووی ئەده‌بییه‌وه‌ قالی غه‌زهل، قالیکی زاله‌ له‌ دیوانی وه‌فاییدا و زۆربه‌ی شیعره‌کانی به‌م‌قالبه‌ هۆنیوه‌ته‌وه، له‌م‌غه‌زهلانه‌دا سوودی له‌چه‌ندین هونه‌ری په‌وانیژی وه‌رگرتوه‌ و پاش سه‌رواشی له‌به‌شیکی زۆر له‌غه‌زله‌کاندا به‌کاره‌یناوه‌ و له‌کو‌تایی هه‌ر غه‌زله‌یکیش ناسناوی خۆی به‌کاره‌یناوه، ئەمانه‌ش له‌تاییه‌تمه‌ندییه‌ ئەده‌بییه‌کانی سه‌بکی عێراقین.

٤.٣. له‌پرووی هزرییه‌وه‌ هه‌موو ئەو هزرانه‌ی بوونه‌ته‌ تاییه‌تمه‌ندییه‌ک بو‌ سه‌بکی عێراقی زۆر به‌پروونی له‌شیعره‌کانی وه‌فاییدا ده‌بیندرین، هزری عیرفانی و سو‌فیگه‌ری پانتاییه‌کی به‌رفراوانی له‌دیوانی وه‌فاییدا داگیرکردوه‌، شیعره‌کانی به‌گشتی گوزارشتن له‌حیکایه‌تی عیشق و دووری و لیکداپرانی له‌مه‌عشوق، ئەمه‌ش سیفه‌تیکی خۆدی و وێژدانی غه‌ماوییان داوه‌ به‌شیعره‌کانی شاعیر، وه‌فایی بو‌ گوزارشتکردن له‌عیشقی خۆی په‌نای بردووه‌ته‌به‌ر باب‌ه‌تی عه‌ق‌لی و ئەبه‌ستراکته‌کانیش. ئەم‌هزرانه‌ هزری زالی نیو شیعره‌کانی وه‌فایین و به‌گشتی دیوانه‌که‌ به‌دهوری بازنه‌ی ئەم‌هزرانه‌دا ده‌سو‌رپێته‌وه.

لیستی سه‌رچاوه‌کان

- به زمانی کوردی

- په‌رتووکه‌کان

- ئەحمەد، صافیە محمد (٢٠١٤)، شیوازی شیعره کوردییەکانی پیربال مەحمود، چاپی یەکه‌م،

یەکیته نووسەرانی کورد، هه‌ولێر.

- خەزنەدار، مەرف (٢٠١٠)، میژووی ئەدەبی کوردی، بەرگی چوارەم، چاپی دووهم، دەزگای

چاپ و بڵاوکردنەوه‌ی ئاراس، هه‌ولێر.

- محەمەد، ئاریانا ئیبراهیم (٢٠١١)، شیوازه ئەدەبیەکانی پۆژنامە‌ی خەبات ٢٠٠٣ - ٢٠٠٦،

و‌ه‌زاره‌تی پۆشنییری و لاوان، هه‌ولێر.

- نەجاری (ئاسۆ)، مو‌حه‌مه‌د سه‌عید (١٣٩٠)، دیوانی وه‌فایی، چاپی یەکه‌م، انتشارات کردستان،

سەندج.

-گۆڤار:

- ئەمین، سیروان جەبار (٢٠١٤)، پەنگدانەوه‌ی سه‌بکی عێراقی له شیعره‌کانی مه‌حویدا، گ.

ئەکادیمی کوردی ژ: ٣٠، هه‌ولێر.

- پیرۆت، محمد، بارزان عەلی و هیمن جاسم (٢٠١٩)، پەنگدانەوه‌ی سه‌بکی عێراقی له شیعره‌کانی

حه‌ریقدا، گ. زانکۆی پاپه‌رین، رانیه‌.

- نامه‌ی ئەکادیمی:

- ئەحمەد، پزگار عەبدوڵلا (٢٠١٥)، پەنگدانەوه‌ی تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی سه‌بکی عێراقی له شیعره‌کانی

(سافی) دا، نامه‌ی ماستەر، فاکه‌لتیی ئاداب، زانکۆی سو‌ران، سو‌ران.

- خەلیل، زه‌ینه‌ب جەلیل (٢٠١١)، پەنگدانەوه‌ی سه‌بکی عێراقی و هیندی له شیعره‌کانی نالیدا،

نامه‌ی ماستەر، کۆلیژی زمان، زانکۆی سه‌لاحه‌ددین، هه‌ولێر.

به زمانی فارسی:

- بهار، محمد تقی (۲۵۳۵)، سبک شناسی یا تاریخ تطور نثر فارسی، جلد اول، چاپ چهارم، امیر کبیر، تهران.

- راستگو، سید محمد (۱۳۸۹)، عرفان در غزل فارسی، چاپ دوم، علمی و فرهنگی، تهران.

- شمیسا، سیروس (۱۳۸۲)، سبک شناسی شیعر، چاپ نهم، فردوس، تهران.

- شمیسا، سیروس (۱۳۷۵)، کلیات سبک شناسی، چاپ چهارم، فردوس، تهران.

- غلامرضایی، محمد (۱۳۹۱)، سبک شناسی شعر فارسی از رودکی تا شاملو، چاپ چهارم، جامی، تهران.

- قاسمی، ضیاو (۱۳۹۳)، سبک ادبی از دیدگاه زبان شناسی، چاپ اول، امیر کبیر، تهران.

- میر صادقی، میمنت (۱۳۸۵)، واژه نامه هنر شعری - فرهنگ تفصیلی اصطلاحات فن شعر و سبک

ها و مکتب ها و ان، چاپ سوم، کتاب مهناز، تهران.

- نژاد و کزازی، گوهر پرستی و میر جلال الدین (۱۳۸۸)، مقایسه می و معشوق در سبک خراسانی و عراقی، چاپ اول، شاپور خواست.

به زمانی عه رهبی

- المسدی، عبدلسلام (۲۰۰۶)، الاسلوبیه و الاسلوب، دارالکتاب الجدید المتحدّه، بیروت - لبنان.

تجليات الأسلوب العراقي في الشعر الكردي لدى وفايي،

ملخص

نظرا للعلاقة الأدبية الممتدة بين الأدب الكردي والأدب الفارسي، وللتأثير العميق الذي مارسه الأدب الفارسي في التراث الأدبي الكردي، انتقلت مجموعة من الأساليب والخصائص الأسلوبية التي ازدهرت في الأدب الفارسي إلى الأدب الكردي، وبرزت تجلياتها في نتاج الشعراء الكرد. تهدف هذه الدراسة، الموسومة « تجليات الأسلوب العراقي في الشعر الكردي لدى وفايي»، إلى الكشف عن مظاهر الأسلوب العراقي في شعر وفايي. ولتحقيق هذا الهدف، اعتمدت الدراسة على المنهج الوصفي التحليلي وحاول بيان أبرز خصائص هذا الأسلوب في الغزل الكردي لدى الشاعر. وفي ختام البحث، توصلنا إلى أن وفايي يعد من أتباع الأسلوب العراقي، وأن خصائص هذا الأسلوب قد انعكست بصورة واضحة في أشعاره، من الجوانب اللغوية والفكرية والأدبية.

الكلمات المفتاحية: الأسلوب العراقي، الأسلوب الأدبي، الخصائص اللغوية، الخصائص الأدبية، الخصائص الفكرية، وفايي.